

*Con el vaivén de la mar,
niñas, se aprende de amor
y lluhint las dolsas curvas,
sempre s' hi pesca algun cor.*

UNA CONQUISTA AB "TOTA FORMA"

Portava l'idea d'anar á pendre un bany a la "Deliciosa" y pel Passeig Nacional ja la vaig veurer. Portava un traje de color *creme* ab cintas *rosas*; faldilla ab *róssech* y ab set ó vuyt farbalans.

Y ara que parlo d'aquesta faldilla ¿Sabéu perque ha tingut tan éxit? Perque ab l'escusa d'aguantarse la *cola*, las famellas s'apretan la faldilla ab la má esquerra dibuixantse ab una fidelitat que dona una idea molt clara del natural, totas las curvas de las parts *vice versa* y caderas, tan excitants, que al home mes *pedra mármol* l'obligan mal que li pesi, á pendre banys d'aygua fresca.

Dispensin aquet *parentesis* y anèm á la nostra heroína.

Era moreneta, cabells negres y ab un pentinat modernista á lo *Cleo de Merode*, aixó es, la clenxa al mitj y ab las *ondas* fins á tapá las orelles.

Tenia una tirada aixís com las *verges* d'en Murillo; no mes ho semblava, no sé si ho era; y caminava á passos molt menudets ab uns pehuets més petits encare. En resúm: una Venus modernista, exuberant y simpática.

Inútil es dir que á la vista d'aquella preciositat, y ajudat per un sol mes calent que la escalfor, lo cor va inflamarse com la pólvora, enamorantme bojamment d'aquella *ninfa*.

Lo meu primer *atach* va esser per *retaguardia*; comensant ab un tiroteig de parauletas acarmetladas, barrejadas ab algún granet de pebre vermell per amanir. Ella m'escoltava com qui sent ploure tot escamantse; pero jo sens desamparar lo punt, dali que dali.

Per fi, va girarse, donantme una mirada d'aquellas tan *lánguidas*, com dihent:

—¡Ahont vá aquet nyébit! Desnerit!

Ni por esas vareig perdre l'esperansa.

Arribém á la Deliciosa.

—¿Vosté vá á banyarse? (Vareig preguntarli)

—No senyor, vaig á mirarm'ho, contestá.

—¿A mirar qué?... vaig insistí jo.

—Ay, ay, á mirar comi se banyan. Vaya una pregunta.

—Aixó 'm demostra que vosté es una aficionada á contemplar las formas hercúleas del sexo lleig.

—No senyó, no. Aixó demostra que soch aficionada á passar lo temps del millor modo possible y com que las fatxas dels homes ab traje de bany, lo veure nadar y fer capbussóns son cosas que 'm diverteixen d'alló més, per aixó vinch.

—Aixís tindré lo gust de divertirla ab la meva fatxa, perque ab lo permis de vosté vaig á pendre un bany.

—Vosté 'l té.

Vaig despedirme de la morena y 'm dirigeixo al taulell.

—Roba per un home sol...

Prench la roba y comenso á allaugerirme de la que jo partava. Quan me vaig veurer ab lo traje complet del nostre pare Adan... vaig recordarme

de la poma y... vaig posarme 'ls taparrabos á corre-cuyta, que dit sia de pas, eran per un home que pesava 50 kilos més que jo, lo qual vol dir que m'erant grans.

—¡Ah, salaul! -pensava jo- are podré presentarme devant per devant d'aquella morena, ab tota la esplendidés de la meva musculatura y ab tota la virilitat de formas, sense cotó fluix, ni *matrículas* y estich segú que al veurem recula alló de *nyébit* y *desnerit*.

Y tot fentme aqueixas reflexions surto á la sorra, pego una ullada á la *barandilla* del públich y veig á la morena que 'm mirava ab aquells dos ullassos més negres que dos moras y ab més foch que una fornal.

¡Quina llástima que no sábiga de nadar -pensava- podrías demostrar las tevas habilitats devant d'aquesta reyna. Faré una cosa. Compraré un parell de carbassas y aixís podré arribar fins á la primera bota.

Compro las carbassas, me las lligo y donant una mirada á la del vestit *crème* que no 'm perdia de vista... ¡barrabúm! al aygua.

Comenso á pegar cops de mans y peus ab tant mala *pata* que vaig ficar lo dit gros del peu esquerra dintre un ull d'un senyó d'edat que 's banyava tranquilament. Al donarme compte de la desgracia, fujo corrents y cego per l'aygua, no vaig adonarme que venia dret á mí un *patinadó* y al moment que passava prop meu, lo *ruch* que 'l guiava, va c'avar-me un cop de pala al cap que vá obligarme á *fer lo mort* un bon rato, d'estabornit que vaig quedar. Sort que las carbassas m'aguantavan. Per fi, vareig arribar á la *meta-bota*, tot macat y trayent un pam de llengua. Desde allí me semblava veurer á la morena que picava de mans aplaudint lo meu atreviment y al mateix temps me semb'ava veurer al senyor *del ull* que m'amenassava ab lo puny com volguent dir: —Aquí t'espero, quan tornis.

Després de fer tamborellas per la bota, vaig decidirme per retornar á la sorra. Emprench la marxa y al esser un tros apartat de la bota, se 'm deslligan las carbassas. ¡Fills de Dèu! Comenso á espaternegar y petar de dents ab un *canguelo* que ni esma tenia per demanar *socorro*. Ja 'm veyá en brassos de Neptuno quan vingué un *barquillero* y vá treurem á pcs de brassos com un llus. ¡Quina fila feya! No cal dir que tots los que presenciaren la meva *hassanya* reyan com bojos.

—¡Que dirá la morena quan t' hagi vist fer l'anech. Aixó es un descrèdit per la persona.

Passat l'accident vaig continuar lo bany tenint la precaució de no móurem de la sorra; passejantme amunt y avall lluhint *todo lo que Dios me dió* y passant sempre devant la modernista, adoptant unas figuras alegóricas y esculpturals. Mentres estava aixís crehuat de brassos ab los ulls clavats al mar com desafiand las onas... ¡*lcreech!* se 'm trenca la beta del taparrabos que, com que m'erant grans, al instant me 'ls vaig veurer als peus.

¡Tableau!

Las riallas esclafiren ab forsa, mentres jo sofocat agafó 'ls taparrabos del millor modo possible, m'els poso y fujo corrents cap á vestirme.

Tot fugint va'g fixarme ab moltas senyoretas que reyan pero no estavan rojas.

Al sortir vaig empaytar altre volta á la moreneta. Ja no va mostrarse tan esquiva, molt al contrari, va permetrem acompanyarla, va serme molt amable, no va dirme mes nyébit y... fins va donarme una esperansa.

I. SOLER.

RAMPOYNAS

Es molt petitet en March
pero es viu, llest y aixerit
y en lloch de dir qu' es petit,
tothom diu qu' es llarch, molt llarch.

El noy gran de ca 'n Casadas
que, pobre noy, es coixet,
fa molt temps que va indiscret
fent moltas calaveradas.
Per xó son pare amatent,
li va di ab farrenya cara;
—Vull que vagis dret desde are,
y ell va respondre al moment
—¿Com vol que vagi dret pare
si soch coix de naixement?

Va assegurar-me 'n Baldiri
qu' está bon xich espantat,
puig com ja té certa edat
te nn peu dintre 'l cementiri.
Mes, quan el cas vaig contarli
á un amich, va dir—Veuréu,
en Baldiri es coix y un peu
molt anys fa que van tallarli.

De la Mercé tothom sab
que aborreix als pardalets
y no obstant molts mils d' aquets
diu que cria dintre 'l cap.

B. R. MENTOL.

Al arriuar un dia a reyna Cristina de Suecia á Fontainebleau vestida ab un trajo d' amassona y molt masculinat, totas las damas de la Cort s' donaren pressa á besarla ab tanta familiaritat que ella, picada, exclamá apartantse:

—¿Quin furor las hi ha vingut á n' aquestas senyoras per besarme? ¿Serà tal volta perquè vestida aixís semblo un home?

*
**

Un aprenent d' autor dramátich enviá un faysá al poeta Pirón, presentantse després á casa séva pera llegirli una tragedia.

—¿Aquesta es la salsa del faysá? (exclamá 'l mestre—poeta vejentli 'l manuscrit sota la aixella;) no seré pas jo qui 'n tasti.

*
**

—Lo meu germá gran fá la lletra, 'l germá petit compón la música y jo la canto.

—Ja 'm cuydaré jo de xiular.

*
**

—Qui paga lo que deù, s' enriqueix.

—Aixó ho fán corre 'ls acreedors.

Penitencia musical

Lulli, musich eminent,
en la seva darrera hora
cridá á n' el s u confessor,
qui, per penitencia grossa,
li maná sacrifici és
casi pot dirse á la forsa
l' ópera seva millor
y que estava més de moda,
quals ensaigs estavan ja
á punt de ferse ab gran pompa.

Lo compositor, sumís,
sense queixarse en cap forma
maná que 's tirés al foch
la partitura famosa.

Al fill del músich alló
vá desesperarlo forsa;
mes son pare ans de morir
li vá dir, com si tal cosa:
—No 't desesperis, fill mèu,
que ja 'n tinch treta una cópia.—

JOSEPH BARBANY.

Impossibles

Per un bailarí: Ballarla grassa.
Per un sastre: Fer punts de sutura.
Per un músich: Tocá 'l dos.
Per un relotjer: Arreglar una corda de pou.
Per un barber: Afeitar un relotje.
Per un pintor: Pintar l' amor.
Per un dentista: Arrencar las dents d' una clau.
Per un manyá: Arreglar un pany de paret.
Per un ferrer: Ferrar las potas que dona una sarauhista.

ANIS DE CUMI.

3 MISCELÁNEA 3

—Jo 't daré bella Carmeta,
molts brillants y una torreta.
—Tot aixó m' está molt bè,
pero per ara, Sevè,
¡no hi rebut ni tua pesseta!

—No trobo lo que busco
y aixó qu' es poca cosa...
¡Cent duros cada més
y aná en cotxe á tot' hora.

—Senyoreta; desitjo de vosté una proba de confiansa.
—¿De confiansa? ¿de molta confiansa?... Aquí 'n té una...
Comprim ratolinet unas polacas de satí.

GABRITXO DE INDUMENTARIA

--Dispensim tanta imprudencia,
pro sé qu' estima al *Xelin*
y vull guanyar son carinyo
usant lo mateix vestit.

SERMÒ

D' un frare de la trapa qu' en sa vida
ha dit ni una mentida.

Carissims germans meus en Jesucrist:
Ohiu l' historia certa y verdadera
d' uns catòlichs fervents que 'l pit se pican
en totas las iglesias,
y que 'l més bó, lo menys mereix que 'l penjin
á dalt d' una figuera.

Pares que teniu fills y teniu fillas;
Ohiu ab atenció lo trist exemple
d' una familia hipócrita, malvada,
criminal, embustera,
que va á las quarant' horas y oheix missa
y ha estat classificada hasta la fetxa
per *gent de bé*, y no obstant, resultan are
més lladres que 'n Candelas.

Ja vos diré qui es eixa familia:

Deu y la mare iglesia

m' autorissan en cassos urgentissims
per' revelar secrets de penitencia.

No vos fieu d' aquells qu' als temples vagin
tan sols pera tapar las apariencias.

¡Quants criminals hi ha qu' alli hi rumian
lo mal y 'l saborejan!

Lo món está perdut, germans carissims,
ja no hi ha f: tothom fa la comedia,
fingint sé un bon cristiá, y si 'ls véyau l' ánima,
espanta de tant lletja.....

La familia Tarugo es un modelo
de lo qu' estich dient; y com aquesta
n' hi ha á cents, á mils, n' hi ha per omplirne
la mansió del Banyeta.

La familia Tarugo, 's compón d' una
verge d' uns cinquant' anys, rodanxoneta,
tres germans solteróns y un altre encara
qu' es sacerdot, rector de Malapécora.

Familia m's devota, no la he vista
en cap m's part del mon, ni més dolenta.

L' iglesia es un teatro ahont hi caben
devots dels mes ruins y bons heretjes.

Lo gran dels cinch germans, sortí de dintre
lo claustre maternal fent una mueca

bastant significant, y desseguida
ficá llest sa maneta

á dintre la butxaca del seu pare.

«Qui hote al neixe, es ben cert, no ho deixa al creixer»

Lo segón-demostrá lo instint maléfich

d' altra sort; va agafarse á ne l' orella

de la mare, arrencantli un botó d' or
que valia un ferú, un pou de moneda.

Lo tercé—'l capellá—va presentarse
semblant un bon xicot, en apariencia,
y avuy prén hasta 'l pèl dels feligressos;
es m's l adre que 'l pendre.

Lo quart, igual que l' altre, enganyá al publich;
nasqué semblant un *neula*

un santurró del tot, un sant veridich
de cera ó pega grega.

Mes resultá pitjó encare que 'ls altres;
fou sagristá de no sé quina iglesia
y robava los sants, los culs de ciri
y candelas, blandóns y atxas senceras.

Ni l' oli de las llantias respecta va

aquet devot de Deu y de la Verge.

La noya, sigué *hica* de Maria,

secretaria perpètua

d' associacions carcundas—religiosas,

y jo no sé qué més; pero á la quenta

per instints del dimoni ó porque 'l robo

era ja innat en ella,

prenia las orellas de Deu pare,

peix á las peixeteras,

gallina, pa, tomatechs, auberginias....

Una familia aixis, es una peste

Carissims germans meus aquesta historia
guard u dintre 'l cervell. La mare iglesia
no fá bons ni dolents á cap dels próxims,
sigan devots ó heretjes.

Lo que 'ls fa bons tant sols, germans carissims
son las costums, y á més los bons exemples.

FRARE QUI O

Del meu arxiu

Un jove compositor vá *abortar* una romansa, em-
penyantse en que li cantès 'n Tamberlick. Lo cèle-
bre tenor s' excusava dientli que estava molt en-
costipat; pró com que 'l mestre (?) insistia, acabá
per dirli:

—L' estat de la meva gargamella no 'm permet
complaire á vostè de cap manera; pero si tant s' hi
empenya, en compte de cantarli la romansa, li xiu-
laré; que será igual.

**

Lo famós tragicich Le Kain estava cassant un dia
en las propietats d' un riquíssim hisendat amich
sèu, sense permís d' ell. Lo sorprén un guarda y
li diu:

—¿Ab quin dret cassa vostè aquí?

—Ab lo dret que un ánim viril de miras elevadas
té sobre l' esperit grosser dels vulgars humans;
respongué solemnement lo gran actor.

—Ah! aixó es diferent; (exclamá escusantse 'l po-
bre guarda-boscós, dominat per l' accent maravillós
de Le Kain) dispensi, senyor: no sabia res d' aixó, ni
l' amo me n' havia parlat may.

(No l' havia entés de cap paraula).

**

El jesuita Letellier, confessor de Lluís XIV, em-
pipat de sentir citar continuament lo nòm de Sant
Agustí en la complicada questió de la Butlla, vá
exclamar un dia:

—Aqueix Sant Agustí era un *enredón* que si vis-
qués ara, ja estaria tancat y barrat á la Bastilla.

**

Un malgastador 's queixava á Sócrates de que
may havia pogut estolviar cap diner.

—Enmatlleu 't á tú mateix y reduheix 'ls gastos;
li respongué 'l sabí.

PEPET del CARRIL.

GOIGS DE SANT JAUME

A mon benvolgut amich
en Jaume Valls y Orobitg.

Sant Jaume n' era un guerrero
que vestit de pelegri,
va matá un grapat de moros
perque Deu li maná així.
¡Per cert qu' are 'ns convindria
que tornés á vení un sant
que matés, en lloch de moros,
já n' els que moros 'ns fan!

¡Sant Jaume! per mor de Deu
donéu per 'qui una passada
que us ensenyarém la fira
de la Plassa de Sant Jaume;
veuréu dins de certa cova
gran parada de melóns
que sent-ne molts d'ells *carbassas*
jels hém de pagá per bons!

Als carrés, per vos *sortija*
fan, guarnida ab grans *aranyas*,
ab *sarrell* y *salamóns*
y *fanals*. ... de pape y canyas,
succehint milers de voltas
que un cop lo carré es guarnit,
un ximplet hi acostá un misto
¡y al poch rato es tot rostit!

Al vespre 'l carré il-luminan
quatre fanals de papé
y fan ball... mitj á las foscas
uns quants joves del carré:
Las noyas més recatadas
perque es un ball de carré
hi baixan per ballá un *schotis*
y 'l ballan. ... massa acostat

L' any mil vuit cents trenta cinch
lo poble, sortint de 'ls toros
va volgué imitá á Sant Jaume
mentres va está matant moros,
sols, que 'ls moros morts pe 'l sant
may més han tornat per 'qui
¡y la mala herba de 'ls frares
encare torna á sorti!

Quan fan toros per tal festa,
tots los reys de la galvana
ja tremolan, puig no ignoran
que avuy no hi ha gayre llana
com que 'l poble es mitj torero
y están nets ja molts clatells,
temen, que sortint dels toros,
¡no 'ls toreijn á tots ells!

A tots los que 's diguin Jaume
felicito de debó
per se 'l sant del nom que 'n diuhen
de tota Espanya 'l Patró
y de 'ls Jaumets en obsequi
(tan pel pobre com pel rich)
jels *Gutierrez* van de gala,
y fan *salvas* á Montjuich!

QUIMET DE LAS COPLAS

FESTAS MAJORS.

Tenim lo gust de participar á las
Societats de poblacions ahont se ce-
lebrí FESTA MAJOR, que en la
Litografia Barcelonesa de Ramón Estany,
CARRER DE SANT RAMÓN, 6,
trobarán un assortit inmens de cromos de totas classes, desde 'ls més senzills
y económichs als de gust més refinat y artístich, propis pera la confecció de
Programas, Invitaciones, Titols de Soci, de Foraster y de Abonat, etc., etc.

Preus sumament reduhits

Novetat en carnets de totas classes

Fruyta del temps

A ma estimada amiga Emilia Brosa

—¿Vols venir?

—¿Ahont, Conrado?

—A tirarns de cap á mar

—¿Y aixó, qu' estás tip de viure
que aixís vols suicidart?—¡Cá barret! es que 't convidó
á venir á pendre un bany.—Gracias noy, molt t' ho estimo,
empró t' haig de confessar
que lo fé 'l peix no 'm resulta
¿sabs lo perquè?

—Tú dirás...

—Donchs perque s'ense carbassas
no mes sé que *mij* nadar.—¿Com s' entén aquesta cosa?
qu' es *mij* nadar ¿digas Pau?—Vull dir que á fons ja sé anarhi
pro no sé tornar á dalt
y aixó per mí significa
que sols ne sé la meytat
y hasta que del tot ne sápigas
á tan *such* no hi tiro 'l *tall*.

S. B.

¡Oh tempora, oh mores!

—¡Válgam Deu! senyora Tuyas
á quin temps hem arribat!
(deya ahí el rector del poble
sortintli los ulls del cap)
Conti, per pogué dú 'l tálam
per Corpus, no vaig trobar
sis voluntaris, senyora,
y 'm fou precis lo llogar
sis camálichs que 'l portessin
pagantlos á *nap* per *cap*...
¡Religió com t' has tornada!
¡ay, qui t' ha vist y 't veurá!
—¿Sab que 'n penso mossen Pere?
Que temps á vení 'ls *portants*
á mes de donarlos... coca
els tindrà de cassá ab *llas*.

S. BRUGUÉS.

CONTRARIETAT

Cada cop que de fer versos
tinch intenció, me encaparra
que á lo milló ve un panarra
y ab termes sempre diversos
fá que 'ls consonants adversos
s' escapin del meu magí,
fent que cansat de sufrí
del intrús la impertinencia,
tanqui de cop l' *audiencia*...
tal com are faig aquí.

JOAQUIM ANDREU

Per Sant Jaume en Recolóns
fa un bon gasto de melóns.

Omplint trens á vessar
de la ciutat ne surten,
quan tornarán á entrar
será ab la bossa buyda.

Pel·l·culas.....

De Bartrina, seguintne las petjadas
ab son «Algo» dup·tá 'm feu de Darwin;
més, ¡oh Cristo! ¿qui dup·ta; una vegada
hagi vist al *gran príncep Colibri*?

Voldria sapiguer perquè en la vida
hi ha 'ls mots de «deshonrat» «lladre» y «mentida»
Ignorar no voldria, la v itat,
perquè 's parla de «bó», de «just» y «honrat»
quan tothom y segóns la Bíblia, abona,
procedeix de un sol home y una dona

¡Sentiu parlar d' amor, y 'ls fets són penas.
Alabeu una lley que porta al pal.
Predicant llibertat, forjeu cadenas
que lligan al honrat, com criminal!

Mr. JEAN ESPILL.

BOLVAS

Que no 'm vols perdonar, m' has dit moltes voltas,
y jo, al sentir aixó, creu que m' enfado.
Cristo als vils faritzeus que mort van darli,
bó y clavat en la creu, va perdonarlos.

Ab la vergonya, ens passa
casi tot al revés que ab la moneda.
Per més que 'n tinguém molta,
tots ne gastém molt poca.. molt poqueta.

¡Estimá y sé estimat! Aquestas son
las únicas paraulas
qu' enclouhen tot un mon de goig y ditxa
que tancan tots los plers qu' anhela l' ánima!

BERNABÉ LLORENS

LOS DOS COSINETS

Dins d' una cambra, boy á las foscas,
hi ha una parella de cosinets;
dorm la nineta y ell cassa moscas
per las parets...

Quan ab silenci lo nin s' acosta
vers á la nina que está dormint
prou li enrahona, més cap resposta
d' ella té l nin.

Com qu' ell ab ansia cerca á la nina
ella desperta cap y á la fi,
una cop desperta, sa veu divina
li 'n dona 'l si.

Lo llum apaga; y al ferne via
los veu sa tia; pero de pet
tots dos contestan ab picardia:
¡Juguém á fet!

RAMPELLS.

Couplets KI-KI-RI-KI

Vostés ja haurán observat
qu' ademés d' haverhi huelgas,
tot va car ,tot s' ha pujat,
oli, vi, carbó y el pá;
y aixó es molt
abusar;
els que vénen explotantnos
prompte 's fan tots barba d' or,
y es un xich
massa fort
fernos tant carregá 'l mort.

De 'l tramvia ¿qué 'n dirém?
y es cosa que 'm posa ab ánsia,
puig segóns per' lli hont passém
es molt facil que hi petém.

De debó
jo tinch pó
qu' un dia 'm toqui un *alambre*
y m' hagi d' acompañar
ab carril
ó ab *boyari*
pe 'l camí de Miramar.

Una seba vaig comprar
d' aquellas que son tant grossas,
y á l' anarla jo á encetar
deu mil sellos vaig trovar.
No es estrany,
ni es engany;
es qu' uns quants catalanistas
dins d' ella 's van instalar,
y 's veu clá
que d' allá
lo de 'l sello 'ls va grillar

El senyor don Jaume Ruix
es amich de l' Angeleta,
l' hermosa del cotó fluix
que té rosas y marduix,
y se sab
que si vá
á la Rambla á vendrer plantas,
las hi compra aquell babau,
y després. .
¡marramau!...
encar' vol la flor de 'l trau.

— Desde que jo soch casat
no hi dormit cap nit entera!—
diu l' Antón d' aquí 'l costat
que, ja está mitj reventat.
¡Quin patí,
l' está així.
—¡Cada nit sento 'l sereno!—
diu el pobre ja rendit,
puig muller
y marit,
tot ho fan menos dormir.

A. COMA.

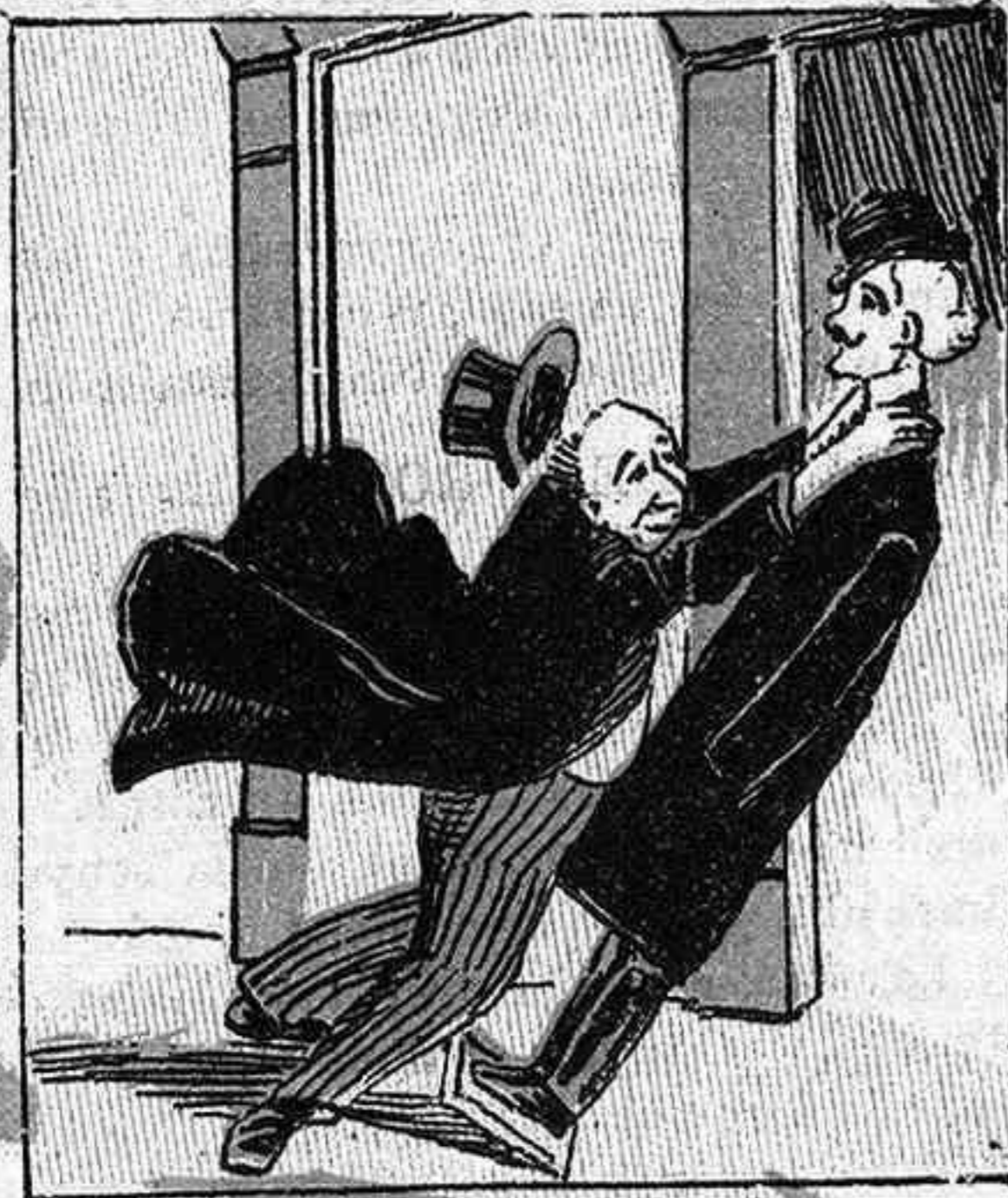
UN BELGA Y UN MANIQUÍ

Don Pep que porta mitja mosca invita per l'últim gotet al *maniquí* d'un sastre.

—No ets home si no vens—li diu—Pero 'l *maniquí* no 's mou.

Don Pep l'agata pe 'l coll

y van tots dos de corcoll.

Compareix el sastre y don Pep no te altre remey que «paga qu' es gata» (ó gat).

Pero surt ab la seva. Possessionat del nou amigatxo, atura un cotxe que passa, y se l'emporta à beure.

TEATROS

NOVETATS

Molt agrahits debem d' estar al Sr. Benavente, per habernos donat las primicias de sa última obra *Sacrificios* y l' agrahiment deu ser doble per haber vist que dita obra ha sigut acabada ab precipitació, sens dupte á causa de poder cumplir compromisos contrets ja sia ab los actors ja ab la Empresa.

L' assumpto de *Sacrificios* es tan simpátich com genial. Es la lluyta del amor y l' art y en aixó lo Sr. Benevante, hi troba trama per lo titul y si be 'l planteja ab sens igual maestria al entrar á son desarrollo y mes encara en son desenllás, se veu ben demostrat lo convencional del assumpto y precipitació ab que ha sigut escrita.

Vo'ém creurer que al representarse *Sacrificios* en Madrit, lo Sr. Benavente, farà nou tot lo tercer acte, puig ab ell, es impossible la obra y perjudica molt la reputació que dit escriptor habia lograt entre los autors espanyols.

En la execució se hi distingí en gran manera la Sra. Pino. Pera las qualitats artistitas de ella, se veu clarament ha sigut escrita.

Pera avuy está anunciada la funció de son benefici (nos referim á la Sra. Pino) y ademés de *Sacrificios* estrenará un bocet del mateix Sr. Benavente, titulat *Sin querer*.

Demá dijous es l' últim día d' aquesta companyia, y pera dissapte s' anuncia lo debut de la eminent Vitaliani ab la comedia de Giacosa *Come le foglie*, que ja es sabut interpreta á la perfecció tan ella com lo resto de sa companyia.

CATALUNYA (Eldorado)

Conforme s' anunciá, en son dia tingué lloch l' estreno de la refundició del *Hamlet* de Shakspeare feta per los Srs. Llana y Ballesteros y si be aquestos senyors no van fer un sacrilegi tan gros com lo Sr. Coello, s' ha de confesar que hasta ab la sola supresió de la escena del tercer acte en que lo rey de Dinamarca mostra son arrepeniment, basta y sobra pera donarlos lo calificatiu de reos en grau superlatiu.

Volguer corretgir á Shakspeare, es la xifadura ó barra mes gran que s' ha vist.

Un cop mes, s' ha vist patent que lo millor arreglo de tan genial obra es lo de Moratin.

En quant al desempenyo, á escepció de contadas escenas, sigué tot lo infernal possible. Se vejé que tant per la Empresa com per la Companyia era quest ó de mirar si 's podia donar gat per llebra y tirar fins al fi de temporada, pero nostre públich que ja está desmammat, á la segona representació va olvidar á la grran companyia del teatro Espanyol de Madrit, per lo que la Empresa á la tercera representació va creurer convenient donar la temporada per llesta y fer veurer á *proprios y estraños* que havia cumplert fielment sos compromissos, per lo que, segons noticias, ha fet firmar á los actors un document com aixís ho acredita.

¡Risum teneatis!

TIVOLI

S' han donat algunas representacions de *Los sobrinos del capitán Grant*, obra que ja es sabut se desenterra qu' n una Empresa lírica no té ob as á punt pera los dias festius, que son los de resultats en la taquilla.

Han sigut retirats *Los titiriteros* y s' anuncia pera dissapte próxim l' estreno de *El barón de Franboisy*.

La Empresa Elías atenta sempre á corres, ondre al públich y desitjosa de presentar novetats, ha contractat per un reduhit número de funcions á una secció de focas y llops marins degudament, amaestrats que segons noticias, ab sos treballs confirman lo sobrenom que se 'ls dona de ser *la maravilla del siglo XX*.

GRAN-VIA

Ni los elogis justificats de la prempsa ni la variació que donavan á las obras, han sigut motiu suficient pera que la Empresa de la Companyia infantil Gimenez, cregués convenent passar lo temps trevallant sols per la gloria, puig desde dilluns passat ha deixat d' actuar, y per lo tant aquest teatro permaneix tancat.

Vist l' ensopiment del públich, molt facil seria que permanexés en igual estat hasta fins del próxim mes, ja que durant la época del calor, no s' está per divertiments.

TIVOLI

CONCERTS D' EUTERPE

Pera demá dijous, festividad de Sant Jaume, está anunciat lo quart concert matinal de la present temporada per la llorejada Societat Coral Euterpe de Clavé que dirigida per son nou Mestre Director D. Sebastiá Rafart, executarà un escullidissim programa compost de pessas de Ribera (C. y J) *A la Musa Catalana*, y *Sinfonia* sobre motius populars catalans; de Flotow, ab la sinfonia de *Martha*; de Gounod, ab *L' hivern*; de Guy, ab son *Brindis*; de Michaelis ab la sempre aplaudida *Patrulla turca*; de Clavé, ab *Gloria á Espanya*; *La Maquinista*; *La Marsellesa*; y *Los Nets dels Almogóvers*; de Massenet ab lo preludi de *Hérodiade*, que tan aplaudit sigué en lo concert passat y de Goula-(pare) ab la marinaresca *Tirant l' Art*.

Los solos de *La Marsellesa*, y de *Tirant l' Art*, serán executats per los Srs. Banquells y Cantarell, respectivament.

En algunas de las pessas del programa, hi pendrá part la secció infantil.

Donat lo escullit del programa y las simpatias que ab tanta justicia ha sapigut captarse lo mestre Sr. Rafart, es de esperar hi haurá una magnifica entrada.

PLASSA DE TOROS (Antigua de la Barceloneta)

Un plé extraordinari se lográ diumenje passat ab l' ascensió de la bomba per lo tant valent con atrevit Camprubi, sens dupte atret per l' anunci de que en sa ascensió hi aniria acompanyat d' una senyoreta que efectivament aixís ho resultá, solament que la senyoreta estigué molt impasible y no va comouner á ningú.

La pantomima *La guerra de Africa* complagué de vritat als *morenos*, que ab molt *entusiasme* adoravan las bromas del deu Sol.

Pera demá, festividad de Sant Jaume, la Empresa Armengol, ha combinat ab la colla de 'ls Xiquets de Valls composta de 40 personas y que dirigeix D. Andreu Vicens, una exhibició de sas famosas torres de cinch, sis y set pisos que no duptém será la admiració del públich.

Ademés y com á final hi haurá l' imprescindible ascensió de la bomba per lo valent Camprubi, que aquesta vegada al trobarse á la altura de 300 metros, disparará un canó que al efecte portará lligat en son trapecio.

UN CÒMICH RETIRAT.

Campanadas

Nostre company de Redacció en Marián Escriu Fortuny y sa muller, nostra distingida colaboradora donya Dolors Riera Batlle están passant la pena de veurer gravissimament malalta á sa filleta Dolors, tendra nena qu' era l' alegria de 'ls seus pares.

Per més qu' á l' hora de tancar aquesta edició l' estat de la malalteta era desesperat, fém vots perque nostres amichs no vegin confirmats los tristos anguris de la ciencia

Segons publica un diari, cinch coloms misatjers que van refugiarse en l'aparell del vapor *Julio* mentres aquest navegava per las costas espanyolas, foren cassats pe 'ls tripulants y tirats á la cassola.

¡Espanyols havian de ser!

¿Que no hi havia cap autoritat á bord del *Julio* que fes respectar la immunitat que tenen en tots los païssos civilisats los coloms misatjers?

*

Sembla que 's torna á tractar formalment en el consistori, de autorisar la construcció d'una canoa pera solcar las *limpidas* onas del lago del Parque.

Apropòsit d'aixó, hi ha un periòdich que no content ab una canoa demana una esquadra, pintant la animació que regnaria en el llach del Parque cas de que una munió de barquetas animés los diumenjes aquell lloch d'esbarjo.

Conforme de tota conformitat; però per Deu que no se li dongui lo nóm d'esquadra!

Recordis que las esquadras espanyolas 'ns han donat molt mals resultats. Tinguis present que la paraula esquadra porta á la memoria los noms de Trafalgar, Cavite y Santiago.

*

Gastém uns regidors á Barcelona que lo mateix serveixen pera un *barrido* q' e pera un *fregado*.

Vol dir qu' ab a mateixa facilitat arramblan ab lo que una empresa mes ó menos inglesa 'ls hi puga proporcionar, que cometen per compte propi un *dislate* de 'ls de major quantia.

Lo regidor Sr Ventura parlava l'altre dia en la sessió, d'un propietari á qui haventli tirat á terra 'ls operaris del municipi una obra que feya, li van robar pera colmo de desdítia «*treinta mil mahones*»

¡*Treinta mil mahones!* ¡Aixó dit en castellá!

Lo castellá de 'n Ventura 'm recorda lo d'aque'l altre que s' estava, *tuétano arriba, tuétano abajo, esperando un narpe de ladrillo*.

Ab lo qual l'home volia dir que estava «Moll amunt, Moll avall, esperant una carta de Mahó.»

*

L'assumpto de la setmana ho han sigut los successos de Saragossa.

Las intemperancias de 'ls carlistas al convertir en arma politica las profesóns del Jubileu, foren causa de que la massa del poble saragossá qu' es declaradament anticlerical y lliberal, determinés contestar degudament la provocació ab aixerop de vara de freixa.

Ab tot, la sanch no hauria arribat al riu, ni 'ls successos de Saragossa haurian tingut un final tan trágich, si 'ls mateixos catòlichs no s' haguessin presentat provocatis y amenassadors. Tot s' hauria reduhit probablement, á una xiulada de major quantia ab los viscas y morias corresponents.

Però la circumstancia d'haver trencat lo foch un en sotanat descrismant á cops de creu á un pobre xicot y la de treurer á relluhir los jubileistas armas blancas y de foch, donaren un' altre carácter á la manifestació anticlerical y de las resultas s' han hagut de tancar uns quants temples de la capital aragonesa y pe 'ls carrers de Saragossa s' ha cassat durant alguns dias la sotana, ab un entusiasme sumament laudatori.

¿Que si ho trobém be? preguntan.

—¡Molt bé!.. Quan las manifestacions del culte extern 's presentan en forma tan intempestiva y provocadora, trobém lógich y natural que 'ls elements contraris las contestin en deguda forma.

*

Apropòsit d'aquell rellotje de Tiana que dona 'ls quarts y no las horas, del que 'ls parlavam la setmana passada, ha arribat á las nostras mans un anunci de un tianench guassó que no deixa de tenir gracia. Diu aixis:

«*Mariano* de Tiana per la sortida de 'ls expressos de sotragada (alias tartranas).

1er. exprés de sotragada - Surtida á quarts tocats del mati.

2on exprés - A un quart després de ls tres quarts de la mateixa hora.

3er. exprés - Surtida després de tres quarts de quinze antes d'un de setze.

Nota - A Tiana no aném ni ab lo *Mariano* de Madrit ni ab lo de Greenwich sino ab el *Mariano* del poble, ó siga 'l rellotje de la vila que va tant bé com l' autor d'aquest horari» (Tenim entés que l' autor es coix).

Aqui li faltava afegir al coix de marras, que 'l rellotje anava tant bé com l'ajuntament del poble qu' es qui va comprarlo.

Si en comptes d'estar en los temps de 'ls rellotges de corda y pesos, estéssim en lo temps de 'ls rellotges de sol, l'ajuntament de Tiana de segur que com aquell del quento votaria també la construcció d'una teulada perque 'l rellotje no 's mullés, sens calcular qu' aixis el rellotge de sol quedaria á la sombra.

*

Segons sembla un agutzil del Palau de justicia aplica als detinguts aquell capritxós aparatet que feu célebre al cabo Botas y que porta lo nom de *componte*.

Aixó que, segons se diu es públich y notori no ha fet que 'l jutje de instrucció del Parque hagi prés cartas en l'assumpto.

Lo nom del agutzil en questió es Salvador Magallón.

¡Hi ha que recordarlo! ¡A cada porch li arriba 'l seu Sant Marti!

*

Segueix la campanya del *Diluvi* contra la guardia municipal, á pesar d'haverse conseguit ja l' mòvil principal que ab ella 's persegua, ó siga la expulsió de 'n Vilaseca de la Casa de la ciutat.

L'altre dia encara relatava las heroicitats comesas per varios respectables *Xanxes* ab distints ciutadans, heroicitats que fan sospitar si Barcelona en lloch d'un cós que salvaguardi á sos vehins, sosté una especie de askaris vestits de panyo blau ó una guardia negra ab pretensions.

Del ramillet municipalesch del *Diluvi* extrech la següent flor:

L'altre dia lo guardia n° 192 detingué á un subjecte qu' estava passejantse per la plassa de Santa Ana. A la quenta lo jove (perque era un jove) feya signos y telégrafos á una xicota filla d'un lampista y aquest industrial no pará fins que pel guardia de punt feu detenir al galantejador.

Lo anormal no es que 'l lampista concébis semblant pretensió. Lo anormal es que 'l guardia 's prestés é compau-rel sent aixís que de sobras devia saber que en las ordenansas municipals no hi ha cap article que digui;

«que el querer á una morena
tiene causa criminal»

*

Pròximament s' estrenará en lo teatro del Circo Barcelonés d'aquesta Ciutat un drama del pare Pey Ordeix, que 's titula *Paternitat* y lo qual es una terrible diatriba contra 'ls deixeples de Loyola.

Aquestos han remogut cels y terra per que l'obra no 's representés, pero á pesar de tots sos recursos, no podran fugir el cos á la nova acomesa del pare Pey.

Aixis, aixis... *Duro y á la cabeza!*

*

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Ab lo seu remat de cabras
y un bastó que sol portar
la Cabrera se passeja
pels carrers d' la Ciutat.
Y que n' es d' aixerideta
la Cabrera de can Más!,
al darrera las cabretas
ella va sempre cantant.
Tot servint á la parroquia
una tarde va trobar
qui va dirli ¡ay Cabrera!
me voldrias estimar

¿Com te dius? va preguntarli
y rihént va contestar
Me dich - *Quart - tercè - segona*
—¿D' ahont ets filla?

De *Tres - quart.*

—Jo soch rích, molt rích, pubilla
y com ara 'm vull casar
si tu vols, diré 'ls teus pares..
—¿Als meus pares? no 'n tinch pas
—No tens pares, ¿donchs ets sola?
— No senyo no, ja veurá
visch á casa de la tia,
el meu oncle se diu Más
y m' estiman, ay m' estiman
si no més, al menos tant
com mos pares (al cel sian)
me podrian estimar.

—Segón - *quint* donchs si t' estiman
no deurán negarme pas
lo dia que jo 't demani
lo darne la teva ma
—¿De cert ab mi vol casarse?
¡Que contentona que 'm fa!
—¿Perque no? Ets - *tres - segona*
com un angel celestial...

tas paraulas son tan dolsas...
y els teus ulls son tan brillants...
tas mans tan blancas y finas...
y ton cos... oh basta ya
qu' encara que n'ets Cabrera,
ets una perla del mar
y joya de las més finas
que Deu al mon va posar.

—Jo que soch una Cabrera
ab voste qu' es rích?

—¿Que hi fa?

jo també ho *primera - quarta*
y no fa pas gayres anys;
era lo fill de un guixaire
y el meu pare 's va casar
ab una senyora rica
que d' ell n' estava—*total.*

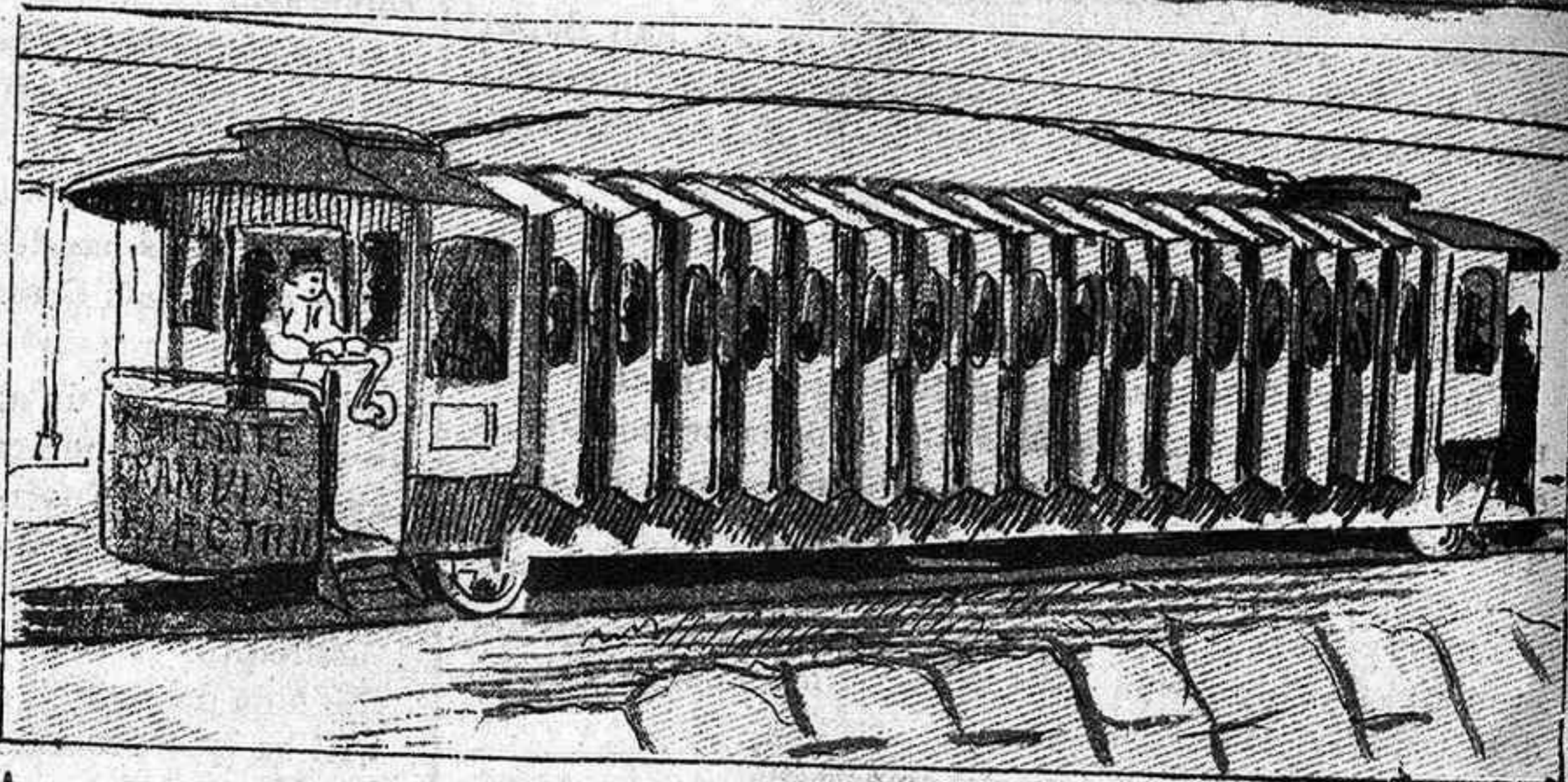
Per lo tant ja ho saps desd' ara
tens paraula—*quint - quint* ja
de que jo vull demanarte
per casarnos molt aviat.

Y la Cabrera n' espera
que la vagi á demanar
per deixá 'l remat de cabras
y el bastó que sol portar
y ab un cotxe passejarse
pels carrers de la Ciutat.

J. MONTABLIZ.

TRANVÍA ELÉCTRICH

Sistema acordeón

Ja que 's remena tant aixó del enganxe per evitar que la gent
prengui los tranvias per assalt, regalèm al Inglés lo projecte
aquest, ó tranvia d' estira y arronsa.
Pero ¡per mor de Deu! no 's parli més del enganxe ni d'
assumptos enganxosos.

SOLUCIONS

A lo insertat en lo número anterior

Xarada.—*Mar-ce-la.*

Geroglifich.—*Per dents finas las ra-*
tas

Ters de sílabas;

MA	RI	NA
RI	TE	TA
NA	TA	LIA

Tarjeta.—*Lo mas perdut.*

Logogrifo numérich.—*Morgades.*

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI
PREUS DE SUSCRIPCIO:

Espanya y Portugal, trimestre.. . . .	1'50 pesetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	8 "
Extranger, id.	8 "
Número corrent.	0'1)

Litografia Barcelonesa- S. Ramón, - 6 BARCELONA